

चृत्यमानः, चर्त्यमानः, चिचर्तिष्यमाणः-चिचृत्यमानः, चरीचृत्यमानः ;
 चर्तः, चर्तः, चिचर्तिषः-चिचृत्सः, चरीचृतः ;
 चर्तिंतुम्, चर्तयितुम्, चिचर्तिषितुम्-चिचृत्सितुम्, चरीचृतितुम् ;
 चृतिः, चर्तना, चिचर्तिषा-चिचृत्सा, चरीचृता ;
 चर्तनम्, चर्तनम्, चिचर्तिषणम्-चिचृत्सनम्, चरीचृतनम् ;
 चर्तिंत्वा, चर्तयित्वा, चिचर्तिषित्वा-चिचृत्सित्वा, चरीचृतित्वा ;
 प्रचर्त्य, प्रचर्त्य, प्रचिचर्तिष्य-प्रचिचृत्य, प्रचरीचृत्य ;
 चर्तम् २, } चर्तम् २, } चिचर्तिषम् २-चिचृत्सम् २, }
 चर्तित्वा २, } चर्तयित्वा २, } चिचर्तिषित्वा २-चिचृत्सित्वा २, }
 चरीचृतम् २ ; }
 चरीचृतित्वा २. }

(554) “चृप सन्दीपने”

(X-चुरादि:-1821. सक. सेट. उभ. आधृषीयः।)

‘छृदी’ इत्यस्य पाठान्तरमिदम् ।

चर्पकः-पिका, चिचर्पयिषकः-षिका, ¹चर्पकः-पिका, चिचर्पिषकः-षिका,
²चरीचृपकः-पिका ;
³चर्पयिता-त्री, चिचर्पयिषिता-त्री, चर्पिता-त्री, चिचर्पिषिता-त्री,
 चरीचृपिता-त्री ;
 चर्पयन्-न्ती, चिचर्पयिषन्-न्ती, चर्पन्-न्ती, चिचर्पिषन्-न्ती ; —
 चर्पिष्यन्-न्ती-ती, चिचर्चर्पयिषिष्यन्-न्ती-ती, चर्पिष्यन्-न्ती-ती,
 चिचर्पिषिष्यन्-न्ती-ती ; —
 चर्पयपाणः, चिचर्पयिषमाणः, चर्पमाणः, चरीचृप्यमाणः ;

1. ‘आ धृषादा’ (ग. सु. चुरादौ) इति णिज्विकल्पः । णिजभावपक्षे शुद्धाद्वातो रूपाणि लिखितानि । एवं णिजभावपक्षे, सञ्जन्तात्, यडन्तादपि रूपाणि प्रदर्शितानि ।
2. ‘णिजभावपक्षे, यडन्तेऽभ्यासस्य, ‘रीयुपधस्य च’ (7-4-90) इति रीगागमः । एवं णिजभावपक्षे यडन्ते सर्वत रीगागमो ह्येयः ।
3. ‘गेरनिटि’ (6-4-51) इत्यत्र ‘अनिटि’ इत्युक्त्वात्, इडादौ प्रत्यये परतः गेरयादेशः । एवं तन्यदादिष्वपि ह्येयम् ।